

Glasilo občine Zavrč - letnik 1, Številka 2 - julij 1999

Dober den

Domoznanski oddelek

35

DOBER den

1999

KNJIZNICA IVANA POTRCA PTUJ

352(497.4 Zavrč)(061)

6005928,2

COBISS o

IZ VSEBINE:

Delo občinskega sveta

Naj mama

Pri Kokotovih

Pri Pungračičevih

Vaška kronika

Kako je urejeno vaše naselje, kaj želite imeti v bodoče?

ANKETA MED OBČANI

Pot nas je v vročih poletnih dneh znova privedla do občanov v naselja Pestike, Gorenjski in Turški Vrh. Povprašali smo jih, kako so zadovoljni z razvojem v svoji vasi, kaj še pogrešajo, kaj bi želeli, da bi se spremenilo na bolje, kako so urejene vasi in ali so dovolj znane tudi naokoli. Ljudje so povedali marsikaj zanimivega in med pogovori je tudi nekaj takih predlogov, ki bodo morda prišli prav občinskim možem, ko bodo delali načrte za prihodnja leta. Kaj so torej povedali občani, lahko izvedemo iz vrstic julijske ankete.

IVAN LORBEK iz Pestik:

»Vodovod imamo svoj, cesto smo asfaltirali, ne vem, kaj bi drugega še morali narediti. Z ženo sva že starejša, zato bi o tem lahko več povedali mladi. Drago je vse preveč in zato je tudi življenje v Halozah kdaj težko, pa vendar počasi gre naprej.«

STANKO JURŠEK iz Gorenjskega Vrha:

»Malo bi morali urediti ceste, ker so nekatere res v zelo slabem stanju. Vodovod že imamo v kraju, tudi telefonijo

smo zadnja leta uredili in nič drugega si ljudje bolj ne želimo kot normalno prevozne ceste. Povedal bi, da sem kar zadovoljen s tem, kar smo v občini naredili v zadnjih štirih letih. Predlagal pa bi še, da bi v naši občini malo več razmišljali o krajevnih tablah, da bi naselja vsaj označili tam, kjer se sploh ne ve, da si prišel recimo iz Brezovca v Gorenjski Vrh.«

TEREZIJA TEŽAK iz Hrastovca (srečali smo jo v Gorenjskem Vrhu, kjer ima vinograd in vrt):

»Vodovod že imamo, tudi telefon v hiši, pa skoraj vse glavne ceste so že asfaltirane. Nekaj manjših odsekov še ostaja v tem koncu makadamskih. Rada bi povedala, da smo zelo zadovoljni z razvojem, saj se je v prejšnjih letih dosti naredilo, in verjamem, da smo občani zadovoljni z napredkom, ki se opazi. V vasi bi potrebovali le še kak skupen prostor, morda bi bilo dobro postaviti še kakšno krajevno tablo več, kaj drugega pa se ta trenutek ne bi spomnila. Občina nam veliko pomaga, naj bo tako tudi vnaprej.«

RENATA HRNČIČ iz Pestik:

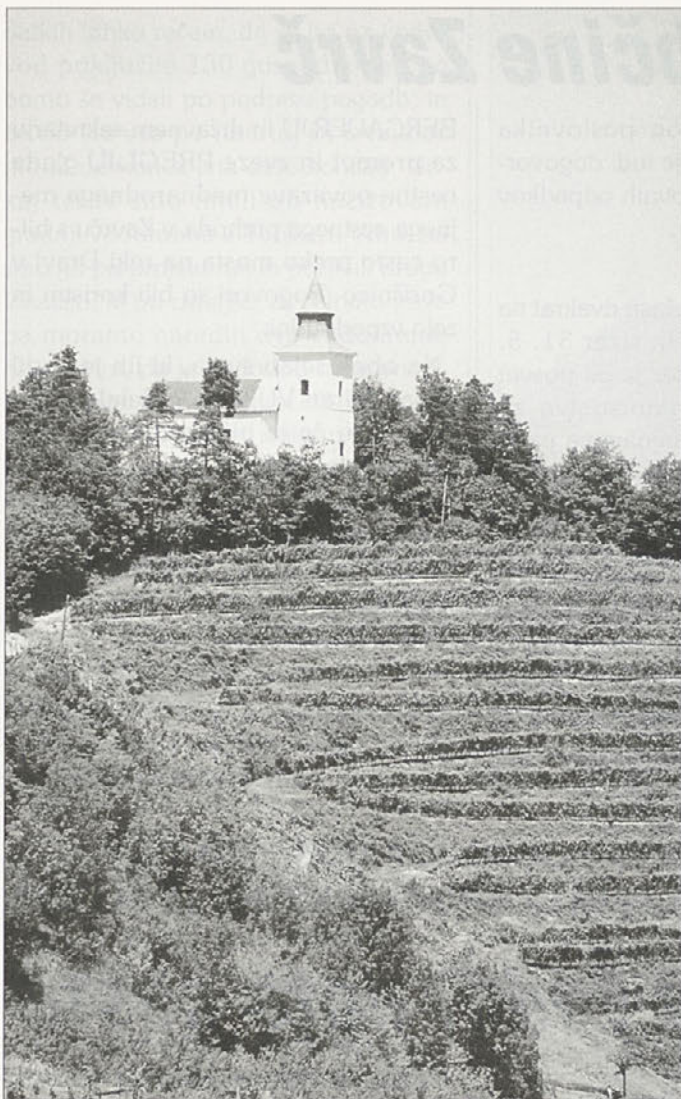
»Vodovod imamo v hiši že dve leti, ceste okrog nas so asfaltirane, tudi tele-

fone smo dobili - vse to so pogoji za normalno življenje v Halozah. Pri nas v Pestikah ni dosti prebivalcev, saj imamo več lastnikov počitniških hišic in vinogradov kot pa stalnih prebivalcev. Veliko razmišljamo o prihodnosti, na primer o tem, da bi lahko v tem koncu Haloz pričeli razmišljati bolj o turizmu, kajti kraji so lepi, če bi ljudje le vedeli to izkoristiti. Radi bi povedali še to, da so tudi označbe krajev slabe, marsikje bi bilo dobro postaviti kakšno tablo. Tudi na mejnem prehodu se ti zgodi, da te tam zaposleni vpraša, kje pa so Pestike. Vsi v tem koncu smo tudi bolj slabo organizirani, nimamo nekega združenja, nimamo skupnih prostorov. Ženske bi lahko ustanovile aktiv žensk in tako poskrbele za izobraževanje in občasno druženje, saj se pri nas srečamo le enkrat na leto - ob janževem. Pa vendar je tudi na bregu življenje lepo in dosti mirnejše kot v dolini.«

JANEZ PRAVDIČ iz Turškega Vrha:

»Zmeraj je slabše, pa ne samo v naši občini, ampak tudi drugje. Vodovod in telefonske priključke smo si uredili pred leti, glavne ceste smo asfaltirali, na stranske pa skoraj pozabili. Spomnil bi na makadamsko cesto v Turškem Vrhu, ki je v zelo slabem stanju; pa ni edina, še veliko drugih haloških cest je z avtomobilom marsikdaj neprevoznih. A strinjam se, da morajo pri vseh delih s prispevki pomagati občani, saj bi brez tega sploh težko delali. Naš kraj je poznan, bi rekel, še lepši in prijaznejši pa bo, ko bomo uredili ceste in pobarvali ograje na mostovih.«

V OČEH TI PLAPOLA

Sij modrega neba,
odsev morja,
šum cvetočega polja
v očeh ti plapola.

Modrina ta je mehka, blaga,
vedno, kadar jo zazrem, predraga,
nasmeh na licu je kot sij oči,
v radosti tej napijem novih se moči.

Naj se često tvoje le odpro oči,
obraz v očeh modrine se smeji
kot šum morja,
odsev in sij neba moči.

Modrina,
sij moči
ti blago sije iz oči,
v srcu mojem se budi.

Peter VESENJAK

NEKAJ UVODNIH BESED

Poletje je čas brezskrbnosti in uživanja, čas, ki so ga najbolj veseli naši mali in veliki šolarji. V Haloze je nekaterim najljubši letni čas prinesel vroče julijske dni, pokrajina je zdaj odeta v prijetne barve in ljudje so taki kot ponavadi - v hladni senci in ob kozarcu dobrega vinca. Nič kaj veseli pa niso tisti, ki se ne bodo mogli predati poletnim užitek, ko pa je denarica preskromna za vse želje in načrte. Radi bi jim iz srca pomagali, da bi tudi njim bili poletni dnevi prijaznejši in polni veselja, pa tudi vsem tistim, ki so bolni in čakajo prijatelje.

Morda smo prav mi pravi prijatelji in smo izbrali pravi trenutek, da vas obiščemo na domu. S prijazno besedo in dobro voljo se obračamo na vse Zavrčane z domačim pozdravom: **DOBER DEN**. Tak je tudi naš poletni pozdrav, ko med vas, drage bralke in bralci, prihajamo z drugo številko časopisa. Poletje je tudi nam dalo dovolj moči, da smo se potrudili za novo glasilo, v katerem vam predstavljamo nekaj aktualnih dogodkov iz cele občine, pišemo o delu občinskega sveta, predstavljamo enega od občinskih odborov, ponekod smo bili na obisku in z nekaterimi občani smo se tudi pogovarjali - vse to vam ponujamo v julijski številki. Kdo je občanka, ki je rodila največ otrok, kaj pravijo uspešni vinogradniki in oznanjevalci turizma v Halozah, vse to vam prinaša **Dober den**. Temu smo dodali še vaško kroniko, pa veliko, veliko fotografij, anketo, ob koncu šolskega leta pa so z nami tudi završki otroci. O županu Miranu Vuku tokrat pišemo bolj malo, bomo pa zato prihodnjič rekli kakšno besedo več, sicer pa je župan že obljubil, da bo za prihodnjo številko sam napisal nekaj uvodnih besed.

Časopis naj vam krajša poletni dolgčas, z njim obudite tudi kak spomin in potem bo dan zagotovo lepši. Mi smo se trudili, da bi vam **Dober den** bil všeč, vi pa ga boste ocenili. Zdaj vam vsem skupaj želimo le še prijetno in zabavno poletje, tako, ki vam bo pustilo lepe spomine. Dolge in vroče počitnice so še pred nami, lepo in predvsem dobro se imetje, dragi bralci, do oktobra, ko pridemo med vas mi in **Dober den**.

Tatjana Mohorko

Dober den je glasilo občine Zavrč, ki glasilo tudi izdaja.

Uredništvo: Peter Vesenjaj, Miran Vuk, Martin Vesenjaj, Ivan Pongrac, Ema Friščič, Marjan Brunec, Lidija Strelec Trančar

Oblikovanje: Vej'ca

Tisk: MA TISK d.d.

Naslov uredništva: Občina Zavrč, Zavrč 11, 2283 Zavrč

Telefon: (062) 761-170, 761-180

Po mnenju Urada vlade R Slovenije se občinsko glasilo **Dober den** šteje med proizvode, za katere se plačuje 8% davek od prometa proizvodov.

Glasilo občine Zavrč **Dober den** je vpisano v evidenco javnih glasil, ki jo vodi Ministrstvo za kulturo pod zaporedno številko 1613.

Delo sveta občine Zavrč

V prejšnjem časopisu smo na kratko opisali delo občinskega sveta od 1. do 4. seje, v današnji številki pa opisujemo njegovo delo od 5. do 7. seje.

Na peti seji sveta občine Zavrč, ki je bila 25. marca 1999, je bil potrjen in sprejet statut občine Zavrč. Potrjen je bil plan vzdrževanja lokalnih in krajevnih cest za leto 1999. Obravnavan je bil predlog k pristopu k združenju občin Slovenije in svet je sprejel sklep, da se pristopi k temu članstvu. Na tej seji so bili obravnavani tudi nekateri problemi glede rešitev različnih manjših težav na področju komunalne infrastrukture in bili povečini pozitivno rešeni.

Šesta seja sveta 9. aprila je bila pomembna zaradi obravnave pomembnih zadev v Zavrču.

Potrjen je bil izvajalec del za vodovod vzhodne Haloze Zavrč Turški Vrh; med več ponudniki je bilo izbrano podjetje NIZKE GRADNJE, d.d., Ptuj. Svetniki so obravnavali tudi zaključni račun proračuna za leto 1998. Sprejet je bil sklep o izvedbi javnega razpisa za cesto Turški Vrh sv. Mohor in cesto Belski Vrh odsek KokolMatevž. Obravnavan je bil še osnutek poslovnika občinskega sveta občine Zavrč. Na tej seji so bile tudi obravnavane predlagane plače za funkcionarje občine Zavrč.

Svetniki so sprejeli tudi sklep, da se gramozirajo krajevne ceste in da je prevoznik gramoza Cestno podjetje Ptuj.

Sedma seja sveta je bila 28. maja 1999, na njej pa so obravnavali nekatere aktualne probleme v občini:

Podano je bilo poročilo o varnosti cestnega prometa na območju občine. Potrjen je bil sklep o financiranju političnih strank ter sprememba projekta za vodovod (prestavite prečrpalne postaje). Obravnavana je bila slikarska kolonija v Zavrču. Tekla je razprava o razpisu ravnatelja OŠ. Prav tako je bil potrjen sklep o sofinanciranju nabave računalnikov v osnovni šoli Zavrč.

Potrjen je bil predlog poslovnika občinskega sveta. Bilo je tudi dogovorjeno glede odvoza kosovnih odpadkov z deponije v Hrastovcu.

Podžupan je bil v tem času dvakrat na posvetu v Ljubljani, in sicer 31. 5. 1999 v parlamentu, kjer je bil posvet sklican na pobudo ministrstva za ekonomski razvoj, obravnavana pa je bila zelo pomembna tema glede celovitega razvoja RS - zakon o skladnejšem regionalnem razvoju, drugič pa osmega junija, ko se je obravnavala problematika lokalnih skupnosti in vstop v Evropsko unijo.

Prav tako je podžupan skupaj s članom sveta Ivanom PONGRACEM bil v tem času dvakrat na pogovoru v Ljubljani pri ministru za promet in zveze

BERGAUERJU in državnem sekretarju za promet in zveze PREGLJU glede cestne povezave mednarodnega mejnega cestnega prehoda v Zavrču s hitro cesto preko mosta na reki Dravi v Gorišnico. Pogovori so bili koristni in zelo vzpodbudni.

Na obeh sejah sveta, ki jih je vodil župan Miran VUK, se je delalo preudarno, in če je bilo potrebno, tudi pozno v noč. Rezultati so kljub finančnim težavam in dolgovom vzpodbudni, saj se že gradijo planirani vodovod, urejujejo se krajevne ceste, bodo pa se tudi lokalne, med drugim most v Grebljici.

Vsak čas se za občane zgodi kaj pomembnega, o vsem pa bomo poročali v časopisu DOBER DEN v oktobru.

PREDSTAVLJAMO ODBOR ZA GOSPODARSTVO, VARSTVO OKOLJA IN GOSPODARSKE JAVNE SLUŽBE

Najprej voda, nato ceste

V občini je odbor za gospodarstvo, varstvo okolja in gospodarske javne službe prav gotovo eden pomembnejših, saj skrbi za razvoj in urejanje komunalne infrastrukture, ob tem pa mora znati prisluhniti potrebam in željam občanov. Odbor že v drugem mandatu vodi svetnik Anton Petrovič, zaupanje pa si je pridobil z dobro opravljenimi nalogami v prejšnjih štirih letih; mnoge od teh nadaljuje še v novem štiriletnem obdobju. V odboru skrbijo za napeljavo vodovodnega sistema, urejanje pokopališča ter vseh lokalnih cest in cest, ki so po novem preimenovane v javno dobro, odpravljajo pa tudi težave s plazovi, potoki in mostovi.

V tem času ima odbor veliko dela, predvsem pa predsednik **A. Petrovič**, ki je o zastavljenih nalogah in načrtih povedal: »V občinskem svetu smo si

skupaj z županom Miranom Vukom zastavili naloge štiriletnega obdobja v višini 400 milijonov tolarjev. Do sedaj smo že realizirali obnovo pokopališča, natančneje povedano, obnovili smo ograjo in njegovo okolico, kar nas je stalo 2,3 milijona, za 2 milijona smo porabili gramoza pri urejanju makadamskih cest, nekaj pa so k temu prispevali tudi občani. Vodovod je naša prioriteta, to smo govorili že prejšnja leta, zato so sedaj vse naše moči in naporu uprti v napeljavo vodovodnega sistema od Zavrča do sv. Mohorja, na vodovodni sistema pa se bodo lahko priključila gospodinjstva v Zavrču, Turškem Vrh, Goričaku, Drenovcu in manjšem delu naselja Korenjak. Vrednost investicije brez podražitve je 140 milijonov tolarjev; 20 milijonov bomo dobili od bodočih uporabnikov vodovoda, ki bodo podpisali pogodbe, 15 milijonov računamo iz samoprispevka, nekaj bo primaknila naša občina iz proračuna in del sredstev naj bi dobili še iz državne blagajne, saj s projekti kandidiramo kar na dveh ministrstvih. Po prvih po-

datkih lahko rečem, da se bo na vodovod priključilo 130 gospodinjstev, to bomo še videli po podpisu pogodb, in če bo šlo vse po načrtu, bi izvajalec moral do konca leta delo končati. Nekaj težav smo imeli ob načrtovani gradnji vodohrana v Turškem Vrhu, pa smo ga preprojektirali in poiskali drugo lokacijo, ki bo cenejša, za celotno traso pa moramo narediti dva vodohrana. Ko pravim, da je vodovod naša prioriteta, mislim na zastavljeni cilj, ko smo v občini rekli, da želimo najprej napeljati pitno vodo v vsa gospodinjstva, šele nato pa več delati na drugih področjih. Zaenkrat smo na dobri poti, in ko bomo končali z vodovodom, bomo modernizirali ceste, za katere pa tudi letos namenimo nekaj sredstev. Tako bomo najprej asfaltirali skoraj 2 kilometra ceste **Drenovec proti sv. Mohorju** (občani bodo tukaj zbrali dobrih 5 milijonov tolarjev), nekaj denarja pa pričakujemo še iz države, saj smo to cesto prav tako prijaviли na razpis ministrstva. Potem nadaljujemo po prioritetenem programu, ki smo ga za ceste sprejeli na občini: druga cesta, ki jo nameravamo asfaltirati, je povezava **od Matevža do Belskega Vrha**, tretja pa cesta **v Pestikah do Slavka Kokota**. Za vse ceste je po fazah predvidenih 40 milijonov tolarjev, ob tem pa naj povem, da nam v občini ostaja še 12 km neasfaltiranih lokalnih cest in dobrih 50 km makadamskih cest, ki so označene kot javno dobro.«

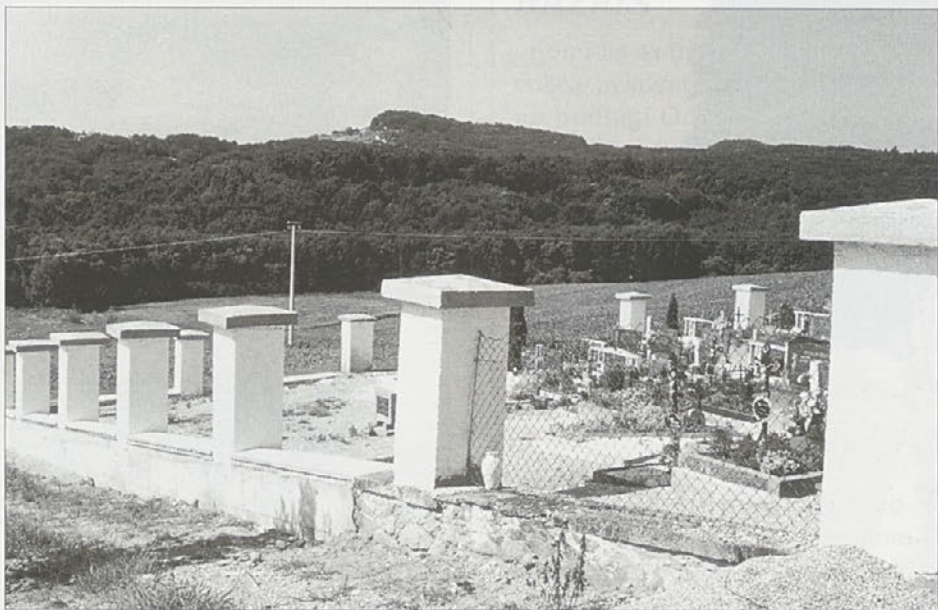
SANACIJE POTREBNA VSAJ DVA PLAZOVA

Tudi plazovi občini vsako leto vzamejo nekaj denarja, tiste največje pa je treba rešiti, pravi Petrovič. Najhuje je v Turškem Vrhu (pri Gavezu) in v Belskem Vrhu, kjer oba plazova ogrožata

Občinska uprava prosi vse občane, ki so zainteresirani za priključitev na novi vodovodni sistem od Zavrča do sv. Mohorja, da naj se oglasio v občinski pisarni, kjer bodo podpisali posebno pogodbo. Vrednost priključka - sofinanciranja občanov znaša 1800 DEM v tolarški protivrednosti, občani pa ta znesek lahko poravnajo v 12 obrokih.

Cesta na Švabovo je asfaltirana sedaj tudi z druge strani, tako da bo dostop na ta vinorodni konec poslej mnogo lažji

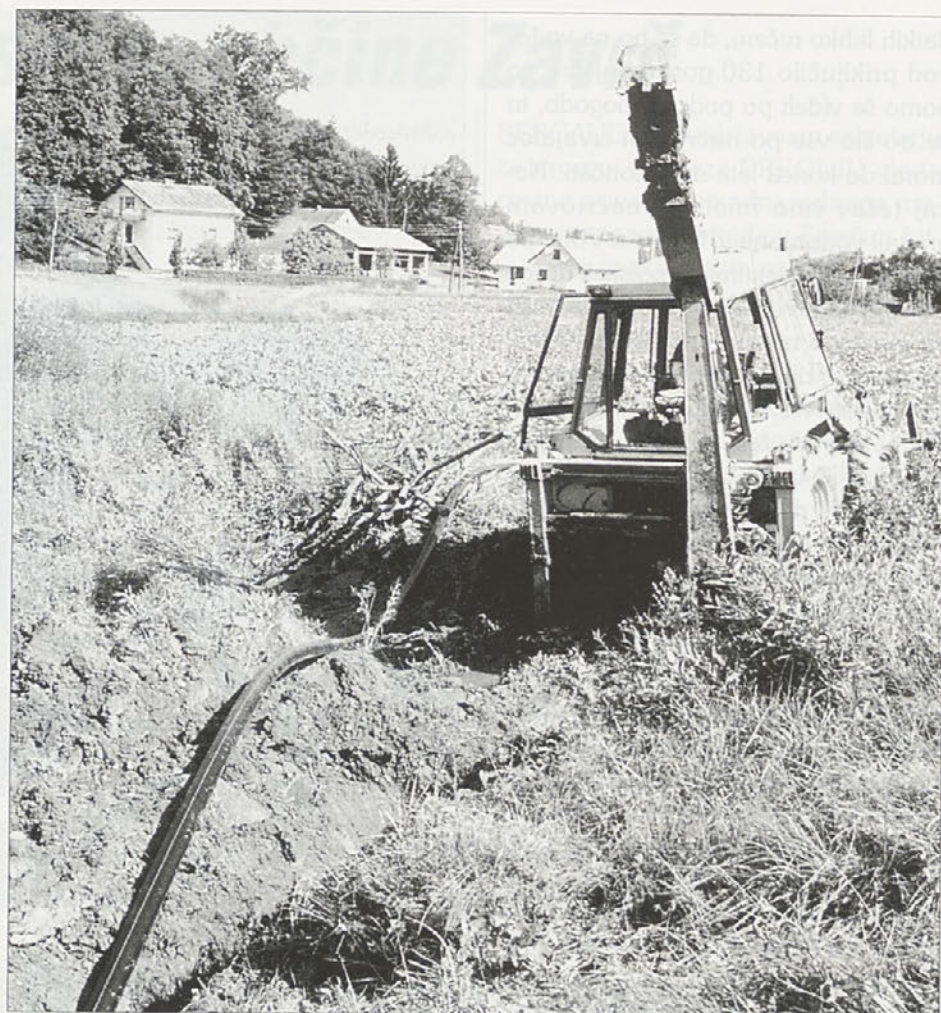
Pokopališče je v zadnjem letu dobilo novo podobo, kmalu ga bodo širili in ob njem uredili manjši park

promet in ju je treba še letos temeljito sanirati. Sedaj je v pripravi geotehnično poročilo, kajti brez tega ne morejo delati; sicer pa je na območju občine Zavrč ta trenutek v evidenci vsaj 10 plazov.

V odboru načrtujejo tudi obnovo zdravstvenega doma, predvsem sanitarij in ostrešja nad avlo, kjer bi kdaj v bodoče lahko uredili tudi kako stanovanje, za investicijo pa imajo predvidenih 10 milijonov tolarjev. Za najnujnejša popravila v kulturnem domu bi po Petrovičevih navedbah potrebovali 12 milijonov tolarjev, najprej pa morajo v celoti prenoviti ostrešje in se šele nato lotili drugih del.

»V program dela smo uvrstili še obnovo manjših mostov, naredili bomo nove in večje prepuste, radi pa bi pomagali tudi tistim občanom, ki še nimajo elektrike v hiši. Že v tem času smo poskrbeli, da bo obnovljen dotrajan most v zaselku Grebljice, ki je bil v zelo slabem stanju, malo se bo zravnila trasa in pričakujemo, da bomo z obnovo mostu izboljšali tudi pregled in tako poskrbeli za večjo varnost na ovinku. Most bo montažni in ne klasični, kajti potem bi obnova trajala vsaj dva meseca, tako dolgo pa cesta ne more biti zaprta.«

TM

Na povezovalnem vodu od Zavrča do sv. Mohorja delavci že polagajo v zemljo prve vodovodne cevi

V Grebljicah bodo prenovili star, dotrajan most in ga zamenjali za novega, betonskega

OBVESTILO OBČANOM

Na prvi izredni seji sveta občine Zavrč (5. julija) je občinski svet sprejel sklep o pričetku sklepanja - podpisovanja pogodb za gradnjo vodovoda VZHODNE HALOZE oziroma Zavrč - Turški Vrh.

Spoštovani občani in tudi vsi drugi, ki imate stalno bivališče izven območja naše občine Zavrč, imate pa stanovanjske hiše, gospodarska poslopja, kleti ali počitniške hišice v naseljih Turški Vrh, Korenjak, Goričak ali Drenovec, vabimo vas, da se čim prej oglasite na sedežu občine Zavrč (v završkem gradu), kjer boste podpisali omenjeno pogodbo, da bi lahko gradnja vodovoda nemoteno in hitreje tekla. Upamo, da boste po dolgem in težkem pričakovanju z veseljem stopili v pogodbeni odnos.

Pridite čimprej!

Podžupan: Peter Vesenjāk

Družbene dejavnosti v občini Zavrč

Tokrat se bomo le za kratek čas ustavili pri dejavnostih na tem področju.

Recimo najprej nekaj besed o šolstvu. Sedaj je prijeten čas za poročanje: šolsko leto 1998/99 se je končalo, pouka ni več in tukaj so zaslužene počitnice - prijetnejše in zabavnejše za pridne učence in dijake, manj pa seveda za tiste, ki morda niso sprosti izpolnjevali svoje osnovne naloge - učenja. Ja, je pač tako, da za vse ne more biti vedno enako. Vsem skupaj - učencem, dijakom in študentom - želimo vesele in prijetne počitnice.

Tudi športniki so bili v tem času aktivni, potekala so tekmovanja v nogometu, šahu in namiznem tenisu, kar je lahko velika vzpodbuda za nadaljnje delo mladih in nas, manj mladih, v teh športnih panogah in v športnem društvu Zavrč nasploh.

Tudi na področju kulturnega življenja so se pripetili pomembni dogodki. V maju, 15. cvetočega meseca, je bila v kulturnem domu predstavljena druga kasete LJUDSKIH PEVK iz Zavrča pod imenom NA SVETU LEPŠE ROŽCE NI. Posnel jo je Ivo Ciani v OŠ Zavrč in

tako ohranil živ zapis naših prednikov vsem nam, ki cenimo ustvarjanje družbe že v davni preteklosti za našo bodočnost. Topel pozdravni nagovor je imel predsednik KUD Maksa Furjana Marijan Brunec, celotno predstavitev kasete Ljudskih pevk iz Zavrča pa je po svoji zamisli vodil Peter Vesenjak. Oddaja je bila v celoti posredovana kasneje tudi po radiu Ptuj, za kar je poskrbel snemalec Ivo Ciani. Tako založniku kasete RadioTedniku kot Ivo Ciani iskrena hvala za omenjeni zapis tega kulturnega dogodka.

Občane Zavrča nas je v juniju razveselil poseben kulturni dogodek - SLI-KARSKA KOLONIJA s sedežem na Švabovem. Umetniki so se na tem območju zadržali dober teden in po njihovem pričevanju so s seboj ponesli prijetne in tople vtise. Enako smo čutili tudi mi domačini, ki smo se srečali s temi kulturnimi ustvarjalci.

Prav tako je v juniju bilo na Švabovem srečanje vseh kulturnikov - ljudskih pevk, moškega pevskega okteta, vokalne skupine, ljudskih godcev in tudi vodstva KUD Maksa Furjana, kjer je Marijan Brunec predstavil svojo drugo pesniško zbirko »V daljavi se krik bolečine gubi«.

Lahko rečemo, da je tudi na področju kulturnega življenja v Zavrču čutiti dih ustvarjalnosti, ki pa je velikokrat žal omejen z viri financiranja - denarjem, ki kroji usodo tudi ustvarjalnosti v kulturi. Toda notranji nemirni navdih kljub temu pomanjkanju daje rezultate tudi v kulturnem življenju naše po velikosti majhne občine, ki živi mirno in osamljeno na tem obmejnem območju.

KRIK BREZ ODMEVA

*V daljavi se krik bolečine gubi
in umira brez odmeva.*

*Vsak dan in večer mi duša ječi,
ko pozabljeno tiho sameva.*

*Ranjeno srce krvavi,
ko ob koncu vsakega dneva
v tihi molitvi ponižno drhti
in boleči se vzdih gubi brez odmeva.*

*Duša zlorabljen v noč zakriči
in usmiljenja prosi trpeča;
v temo se krik bolečine gubi
kot žalostna pesem ihtea.*

Marijan BRUNEC

Ljudske pevke iz Zavrča, ki so letos izdale kaseto z naslovom Na svetu lepše rož'ce ni

RAZPIS

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja občine Zavrč na podlagi Odloka o priznanjih občine Zavrč objavlja

razpis

za podelitev priznanj občine Zavrč.

Priznanja so:

1. častni občan občine Zavrč
2. plaketa občine Zavrč
3. priznanja občine Zavrč

Pri določanju kandidatov oziroma predlogov za priznanja se mora upoštevati Odlok o priznanjih občine Zavrč.

Predsednik komisije:
Franc Kelc

Aktivnosti informacijske pisarne

Minilo je nekaj časa, odkar je bil v časopisu »DOBER DEN« objavljen članek o delu informacijske pisarne podjetništva in turizma v naši občini. Zopet se oglašamo, da vam predstavimo nekaj aktivnosti, ki potekajo v okviru pisarne.

Ob vseh rednih izobraževanjih in drugih aktivnostih, začrtanih v programu podjetništva in turizma, smo v maju v okviru naše pisarne organizirali za podjetnike in obrtnike na območju Haloze predavanje o davku na dodano vrednost.

Redno spremljamo razpise tujih pomoči, namenjenih našim kmetom, podjetnikom in društvom. V maju smo se udeležili posveta o direktni prodaji na domu (kmetijah) in vam ob tej priložnosti želimo sporočiti, da lahko vse informacije glede priglasi- tve dopolnilnih dejavnosti na kmetiji dobite

v naši pisarni.

Konec maja smo se v Ljubljani udeležili sejma »VINO 99« in se predstavili s svojimi turističnimi paketi in vini naših vinogradnikov.

Z velikim veseljem vam sporočamo, da je bil junija končan projekt izdelave kataloga Haloze. Nastal je v okviru projekta VTC 11 občin Zavrč, Videm, Gorišnica in Majšperk ter ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter programa celostnega razvoja podeželja in obnove vasi - CRPOV. Predstavnik projektnega sveta za našo občino je Franc VAU- POTIČ, v letošnjem letu pa se bo predsedstvo projektnega sveta preneslo v našo občino. Nosilec projekta je bila Lokalna razvojna agencija HALO, d.o.o., iz Pristave v Cirkulanah. Katalog je nastal v enem letu in vsebuje 32 barvnih strani. V njem je opisanih 12 krajev in več kot 215 različnih ponudnikov. Namenjen je vsem, ki želijo spoznati Haloze.

Svečana predstavitev »Kataloga HALOZE« je bila v soboto, 26. maja, v poročni dvorani na gradu Borl.

Vsi vpisani v katalog in seveda vsi tisti, ki ga želite videti, pridite ponj v našo pisarno.

V sklopu svečanosti ob predstavitvi kataloga smo delavci informacijskih pisarn prejeli potrdila o uspešno opravljeni prvi fazi programa za usposabljanje o trženju v turizmu.

Toliko o katalogu mi, več boste povedali vi, ko ga boste prelistali, in tisti, ki jim je namenjen, to je turisti. Prepričani pa smo, da bo služil svojemu namenu in bodo ljudje spoznali in obiskali naše kraje.

Nadalje vas obveščamo, da bomo v avgustu, od 13. do 15., v okviru projekta ISPT Haloze organizirali dan odprtih vrat VTC 11 - Haloze. Vabimo vse ponudnike: kmetije, vinogradnike, turistične kmetije, gostilne, skratka vse, ki želijo predstaviti svojo turistično ponudbo, k aktivnemu sodelovanju.

Omenimo naj še, da trenutno sestavljamo seznam ponudbe naše občine za vpis na internet in CD rom. Želimo, da bi bile informacije o ponudbi v našem kraju dostopne čim širšemu krogu ljudi.

Obenem ves čas skrbimo za intenzivno promoviranje našega kraja.

Verjamemo, da bomo z razvojem turizma v naši občini uspešni, da imamo ideje dobro zastavljene, vendar pa pričakujemo idejno in moralno podporo za realizacijo ciljev, saj bomo le s skupnimi moči in medsebojno povezavo širši skupnosti pokazali in dokazali, da so tudi naši kraji turistično zanimivi.

Lidija DOMJAN

PRI VINOGRADNIKU SLAVKU KOKOTU V TURŠKEM VRHU

Sauvignon je njegova sorta

Matjažev Slavko, tako domačini pravijo Slavku Kokotu s Turškega Vrha, je priznan vinogradnik, odličen kletar in dobitnik številnih visokih priznanj z vinskih sejmov in ocenjevanj. Vinograde je podedoval od staršev, doma so Slavko, Boža in otroci poprijeli za delo ter zasadili nekaj novih površin z izbranimi sortami. Tako so Kokotovi danes ena redkih družin v Halozah, ki jim vinogradništvo prinaša edini vir zaslužka.

Na domačiji v Turškem Vrhu imajo poleg skrbno urejenega vinograda še manjšo kmetijo, kjer redijo nekaj živine za lastno porabo, za kaj drugega pa jim tako zmanjkuje časa. Gospodar Slavko pravi, da se z vinogradništvom da preživeti, čeprav je bil začetek težak, ob tem pa pripomni, da je treba dobro delati in se truditi od pridelave do predelave v kleti. Od tam se potem lahko prodaja samo dobro in najboljše vino, za tržišče in kupce pa je najbolje, da v teh časih poskrbi vinogradnik sam. Kokotovi so se na tej poti znašli že pred leti, s kvalitetnim buteljnim vinom so jim vrata odprta že marsikje naokrog. V lasti imajo sedaj dobra 2 hektarja vinogradov, nekaj nasadov je novih, posajenih imajo 9 tisoč trsov, skupaj pa Kokotova vinogradniška usmerjena kmetija premore 7 hektarjev zemlje (od tega je veliko gozda).

Dober kletar, kot je Slavko Kokot, že ve, kaj je dobro vino in kako ga pridelati, za kar so priznanja in žlahtna odličja samo dodatna potrditev. »Sauvignon je moja izbrana sorta,« pravi Slavko, »saj sem prav s sauvignonom dosegel najvišja mesta na ocenjevanjih. Naš sauvignon je resnično nekaj posebnega, ampak le v starem nasadu; vonj po bezgu, ki je tako zelo značilen za to sorto, je tam še močnejši kot drugje. Moraš biti ponosen in vesel, če pridelas dobro in potem predelaš v najboljšo.«

Slavko Kokot je s sauvignonom, letnik 1994, na mednarodnem

vinskem ocenjevanju v Ljubljani postal prvak, 1996 je prejel zlato priznanje na ocenjevanju v Ljubljani in Gornji Radgoni, leto pozneje znova zlato, prav tako v Ljubljani, Gornji Radgoni in še na Ptuj, kjer je Kokotov sauvignon bil razglašen za šampiona in prvaka sorte, zlat pa je bil tudi renski rizling. Zelo dobro sta bila ocenjena tudi renski rizling in sauvignon letnika 1997, z lanskim letnikom pa Slavko Kokot ni preveč zadovoljen. Vse upe ima uprte v letošnjo jesen, v novo vinsko letino, za katero pa je še težko reči, kakšne rezultate bo prinesla. Marsikaj bo odvisno od vremena, za zdaj pa v Kokotovih vinogradih, kjer si Slavko in Boža naj-deta delo skoraj vsak dan, dobro kaže.

TM

TURISTIČNA KMETIJA PUNGRAČIČEV
NA ŽURMANOVEM BREGU

Domače je najboljše ...

Petnajsto leto se piše pri Pungračičevih v Drenovcu, odkar se družina ukvarja s turizmom in vinogradništvom na veliki kmetiji. Začela sta oče Anton in mama Terezija, da bi družina doma ustvarjala več zaslužka, dejavnost sta iz leta v leto bolj širila, se trudila in na Žurmanov breg - kot se po domače reče tistemu koncu - zvabila številne goste, turiste in okoličane. Izbrala sta si torej dobro pot, sledil jima je tudi sin Robi, ki je ostal doma ter z ženo in dvema majhnima deklicama sedaj pomaga očetu in mami. Pungračičevi si prizadevajo še višje in se trudijo biti turistično-vinogradniška kmetija v pravem pomenu besede, pa čeprav sredi Haloz tik ob meji s sosednjo državo.

tedna pa na Žurmanovem bregu sprejmemo veliko gostov in izletnikov; nekateri k nam prihajajo že po tradiciji, drugi pridejo prvič.

Na kmetiji gostom ponudijo pravzaprav vse, kar bi v Halozah od jedi in pijače želeli pokusiti, pa še nekaj je zelo pomembno: vse, kar ponudijo, pridelajo doma. Pungračičevi imajo poleg vinogradniških površin še veliko njiv in gozda, doma redijo svinje, krave, kokoši, purane in še kaj bi se našlo na dvorišču, zelo ponosni pa so na staro hišo, ki so jo uspeli ohraniti v tipičnem haloškem stilu. Tako bodo ohranili tudi v prihodnje, kajti prav v tem času jo prenavljajo in dograjujejo, saj bi radi imeli večjo sobo za goste ter nekaj drugih bolj urejenih prostorov, da bi jim šlo delo lažje od rok. Ohranili pa bodo tudi tipično krušno peč, za katero pravijo, da je srce kuhinje.

ZA MESO IZ TŮNKE ŽE TRI KIPCE KAKOVOSTI

Ko si pri Pungračičevih zaželiš kaj domačega, ti ponudijo domači kruh,

"Gostje prihajajo tudi s hrvaške strani," pove Robi Pungračič, "vsak konec

haloško gibanico, domači narezek, na katerem ne manjka domačih klobas in salam, in še nekaj radi pripravijo: »langoše«, krušno jed, podobno krofu. Za domačo tunko ali kot tod pravijo meso iz »kible« pa so tri leta zapored na Dobrotah slovenskih kmetij prejeli **kipce kakovosti**. Zraven domače jedi se prav gotovo prileže še kozarec dobrega vina; tudi tega imajo pri Pungračičevih, saj se Anton in Robi precej posvečata vinogradništvu in kletarjenju. V zadnjih letih sta z ocenjevanj prinesla številna priznanja in odličja za vino posameznih sort in nabralo se jih je že toliko, da bi jih težko vse obesila v eno sobo. Dvakrat so Pungračičevi bili najvišje ocenjeni za pozno trgatav renskega rizlinga in belega pinota, potem za redne trgatve chardonnajja, sauvignona, renskega rizlinga, šipona, laškega rizlinga in belega pinota. V domači kleti polnijo tudi kvalitetno mešano vino **drenovčan**, poimenovan po domači vasi. Robi pri tem še pove, da so ocenjevanja vin dobra priložnost za vinogradnike, kajti nekje morajo sodelovati in se dokazati, pa tudi tržno se dobra ocena v prihodnje dokaj pozna.

V prejšnjih časih, kot radi rečemo, so se pri Pungračičevih oglasili številni pomembni ljudje iz cele prejšnje Jugoslavije, Avstrije, Nemčije in še od kod, na kmetiji so že gostili predsednika države Milana Kučana in še nekatere pomembne goste iz naše države. Veliko jim je

V tej hiši so Pungračičevi začeli kmečki turizem in tukaj bodo tudi nadaljevali družinsko tradicijo

prineslo tudi dolgoletno sodelovanje s turistično agencijo Kompas. Prav veliko pa si Pungračičevi še ne obetajo od haloške vinsko-turistične ceste, saj po besedah gospodarja Antona še sploh ni zaživel. V prihodnje bodo morda sedanji dejavnosti dodali še kakšno novo, razmišljajo o prodaji pridelkov in domačih proizvodov, radi bi gostu ponudili tudi ležišče, vse to pa so že načrti za bodočnost. Še naprej bodo pri Pungračičevih imeli odprto ob koncu tedna, torej ob petkih, sobotah in

nedeljah, ob drugih dneh pa se je mogoče vnaprej naročiti ali preprosto slediti kažipotom, ki so še vsakega gosta pripeljali na Žurmanov breg.

Želeli si si, da bi bilo po širnih Halozah še več takih Pungračičev, ki bi znali združiti izkušnje, znanje in odlike, ki jih prinaša življenje, predvsem pa da bi znali izkoristi vsaj nekaj tistega, kar ponujajo haloški hribi.

TM

Foto spodaj: Pungračičevi ob mizi

NA OBISKU PRI ANI VIDOVIČ V KORENJAKU 19

Haloška mama petnajstim otrokom

Težko bi jo našli, če ne bi vedeli za Korenjak in malo povprašali naokoli. Za Ano Vidovič, ki je povila 15 otrok, domačini že vedo, ampak znati se na hribovitem vinorodnem območju Korenjaka ni tako lahko.

Vidovičeva je stara 74 let, pri dobrem zdravju in močeh. Nanjo so poleg njenih otrok ponosni tudi občani, kajti je ena redkih mam med mamami (v občini zdaj edina), ki je na svet pomagala petnajstim otrokom, zato se je njeno ime v tem koncu Haloz zapisalo z velikimi črkami.

Z veseljem sva se s Petrom Vesenjakom sončnega prazničnega petka odpovedala k njej, k haloški mami, da poklepetava z njo, jo bolje spoznava in predstaviva bralcem. Pot do Vidovičevih - Ane in Tončka - je precej dolga, makadamska in speljana čez hribovit konec Korenjaka, naposled pa se skozi gozdnato cesto le pripelješ do cilja. Gospo Ano sva našla zunaj pred hišo, s palico v roki in nasmejano. Pomislila sva, da verjetno zato, ker je dobila obisk. Nisva se zmotila, bila naju je vesela, podali smo si roke, rekli nekaj besed, potem pa sedli na klopco, v varno zavetje pod krošnjo drevesa, da nas sonce ne bi preveč motilo. Klepetali smo in se pogovarjali, beseda pa je odplavala v leto 1924, ko je gospa Ana v Pestikah zagledala luč sveta. Nato je prišla v Korenjak in nazadnje sta z možem Tončkom kupila staro haloško

hišico, ki nosi breme že skoraj dvestotih let. Živela sta skromno, izvemo iz njenega pripovedovanja, in vendar sta se odločila za številno družino, želela sta le, da bi bili srečni in zdravi. Rodilo se jima je prvo dete, potem drugo, tretje, četrto, peto in tako naprej do petnajstega; trinajst Vidovičevih sinov in hčera živi še danes. Lahko so ponosni na mamo in očeta, ki sta jima dala življenje in jih preskrbela, četudi kdaj z muko in trpljenjem.

»Nikoli nisva obupala,« je povedala gospa Ana, »pa čeprav je bilo življenje v Halozah zmeraj težko in za Božji kruhek se je bilo treba matirati. Vse otroke sva dokopala do kruha in jima v otroštvu dala toliko, kolikor je bilo

tisti, ki so doma v bližini, pa večkrat. Vsi imajo svoje družine, hodijo v službo in morava jih pač razumeti. Življenje nama je bilo tako usojeno in takega sva tudi sprejela. Samo da nama Bog da zdravja, možu še več kot meni, potem bova že preživela.«

Skrbna roka gospe Ane je največ vredna pri hiši, o tem sva se s Petrom lahko prepričala, kajti njena dobra volja je velik dar tudi za njenega moža. Skupaj še kaj postorita okrog hiše, rože na oknih in delo v vrtu so skrb gospodinje, pove Tonček, on pa si najde delo pri kozah in malo popazi tudi na kure. Pravita, da bi rada obnovila hiško, pa tega več ne zmoreta, pomoči mladih pa nimata pri hiši. Na hribu, od koder se vidi daleč naokoli in je tako mirno, da bi človek kar ostal, tam bosta Ana in Tonček Vidovič živela skromno življenje haloških ljudi in nihče ju ne bo motil.

Ko sva s Petrom odhaja od hiše, sva imela v sebi drag spomin na obisk pri završki mami petnajstih otrok. Največ zdravja in veselih trenutkov v življenju sva ji zaželela, rada pa bi ji rekla še to, da jo občudujeva, tako kot verjetno še kdo v njeni okolici in vsej občini.

»Lepo se imejte, gospa Ana, in ostani-te veseli!«

mogoče dati v tistih časih. Dosti sva se z možem namučila, pomagala sva drug drugemu in si bila v oporo. Ko so otroci odrasli, so odšli vsak po svoje. Doma ni ostal nihče in tako sva na stara leta sama, osamljena in čakava, kdaj naju bo kdo obiskal. Pridejo, saj pridejo domov ... Ob večjih praznikih,

Podružnica sv. Janeza Krstnika

Župnija Zavrč ima štiri cerkve. Ena od njih je podružnica sv. Janeza Krstnika v Gorenjskem Vrhu. Omenjena je bila sicer že leta 1751, zgrajena pa v 17. stoletju, kar se sklepa po letnici 1695 na velikem zvonu te cerkve, ki so ga v prvi svetovni vojni zaplenili.

V cerkvi so trije oltarji:

- glavni oltar sv. Janeza Krstnika
- stranski oltar sv. Blaža
- stranski oltar sv. Florijana

Oltarji so velike umetniške vrednosti, prenovljeni pa so bili leta 1894. V zvoniku je 60,5 kg težek zvon, ki je bil semkaj prenešen med 2. svetovno vojno iz podružnice Device Marije v Zavrču.

Od 1. 1. 1786 do 10. 6. 1793 je bila pri Janžu samostojna župnija v nastanku, ki jo je upravljal duhovnik Janez Krasovič. V tistem času je bilo okrog cerkve tudi pokopališče.

Od leta 1894, ko je bila cerkev temeljito prenovljena, so na cerkvi opravljali manjša popravila. Leta 1996 pa je bila zunanost cerkve znova obnovljena. Opravljena so bila izolacijska dela v temeljih, tako da vlaga sedaj nima take moči. V cerkev je bila napeljana tudi elektrika.

Glavno žegnanje v tej cerkvi se opravi nedeljo prej ali pozneje, ko obhajamo praznik rojstva sv. Janeza Krstnika (24. junija).

Za cerkev je skrbela skozi zgodovino vrsta ključarjev. Sedanji je Jožef Kokot iz Gorenjskega Vrha, ki za cerkev lepo skrbi. Pa tudi mnogi okoliški verniki radi priskočijo na pomoč. Še posebej se je dobrota vernikov vse župnije pokazala leta 1996, ko so cerkev obnavljali. Vsem dobrotnikom naše cerkve iz srca hvala. Samo s skupnimi močmi nam bo uspelo ohraniti bogato dediščino naših prednikov.

Jože Pasičnjek, župnik

V ZAVRŠKI ŽUPNIJI SLOVESNOST SV. BIRME

Blagoslov škofa dr. Franca Krambergerja

Po štirih letih je bila v završki župniji znova velika slovesnost svete birme. V farni cevrvki je 12. junija zakrament svete birme prejelo 63 mladih fantov in deklet, blagoslov pa je opravil mariborski škof dr. Franc Kramberger.

TM

ZAKLJUČEK ŠOLSKEGA LETA NA OŠ ZAVRČ

Uspešni in že počitniško razpoloženi

Završki osnovnošolci so že nekaj časa na zasluženih poletnih počitnicah, kajti v juniju so zaključili še eno šolsko leto. Za dobra dva meseca so zapustili šolske klopi, pozabili na učitelje in knjige, domov pa ponesli številna priznanja s tekmovanj, pohvale, ki jih je podarila šola za dobro sodelovanje in uspešno delo v mnogih interesnih dejavnostih, in seveda izkaze in spričevala, v katerih je zapisano, kako delavni in pridni so bili učenci celo šolsko leto.

Na tekmovanju za bronasto **Cankarjevo priznanje** je tekmovalo osem učencev in priznanje jih je osvojilo šest: Dušanka Pečovnik, Lidija Kumek, Aleksandra Hrzenjak, Mihaela Bratuša, Nadja Borak in Natalija Borak. Na vseslovenskem tekmovanju za zlato in srebrno Cankarjevo priznanje so tekmovali tri učenke: Lidija Kumek, Dušanka Pečovnik in Aleksandra Hrzenjak, ki je prejela srebrno značko. Mentorica je bila **Kristina Artenjak**.

Na OŠ Zavrč je 66 učencev osvojilo **bralno značko**, učenka Dušanka Pečovnik iz 8. razreda pa je prejela tudi priznanje za zvestobo lepi knjigi in knjižno nagrado.

Na šoli je uspešno deloval tudi **likovni krožek** pod mentorskim vodstvom **Sergeje Perkovič**. Krožek so obiskovali učenci od 2. do 4. razreda in veliko ustvarjali: lepljenke iz različnega jesenskega listja, spoznali tehniko »mokra na mokro«, izdelovali palčke iz blaga, risali zimsko pokrajino s svečo in tušem, praskali sveče, oblikovali iz snega, risali pustne maske, risali z voščenkami in strgali črni tuš, izdelovali iz volne, slikali spomladanske cvetice, modelirali človeške figure iz gline, izdelovali motive iz mila in na koncu še ovrednotili vse svoje izdelke.

V **pravljicnem krožku** so otroci iz prvega, drugega in tretjega razreda z veseljem prisluhnili pravljicam in ob pogovorih aktivno sodelovali. Spoznali so značilnosti pravljice, ugotavljali, da

so to zgodbe, ki so sad čiste domišljije, spoznavali pravljicih bitja, števila in predmete in osebe, ki imajo dobre in slabe lastnosti. Pravljice so tudi ilustrirali in se preizkusili še v dramatizaciji, mentorica pa je bila **Metka Skočir**.

Sedmošolci so pri kemiji tekmovali za **Preglovo priznanje** in tako na šoli izvedli najprej šolsko tekmovanje, najboljši pa so se udeležili še občinskega. Osvojili so dve bronasti priznanji: Danilo Kokot in Minka Rihterč.

Prometni krožek so obiskovali učenci višje stopnje, najvztrajnejši po besedah mentorice **Majde** pa so bili učenci 7. razreda. S pomočjo avtošole Prednost so uspešno opravili izpit za kolo z motorjem. Obiskali so medobčinsko tekmovanje **Kaj veš o prometu**, proti koncu leta pa so dobili še progo, po kateri se učenci lahko pripravljajo na spretnostno vožnjo.

V 3. razredu so tekmovali v znanju iz matematike za bronasto **Vegovo priznanje**, ki so ga osvojili trije učenci: Karmen Kokot, Jernej Vrščič in Tonček Kokot.

Med šolskim letom so ob pomoči mentorice tekmovali v umivanju zob, prav učenci 3. razreda pa so dosegli prvo mesto in bili povabljeni na zabavno prireditev v Maribor. Izvedli so plavalni tečaj v termah Ptuj, vsi učenci pa so dosegli priznanje - delfinčka.

Učenca Bojan Saftiæ in Lea Majcenovič pa sta osvojila srebrnega delfinčka. Na koncu šolskega leta so opravili še kolesarski izpit.

Na OŠ Cirkulane in podružnici Zavrč so šolsko tekmovanje za **bronasto Vegovo priznanje** izvedli 19. marca. Tekmovalo je 57 učencev. Na predmetni stopnji so priznanja osvojili: Matej Polajžer, Denis Borak, Mitja Kokot, Aleksandra Hrzenjak, Klavdija Krajnc, Boštjan Kokot, Dejan Hrnčič, Damjan Kopša, Dušanka Bratuša in Dušanka Pečovnik. Medobčinskega tekmovanja za **srebrno Vegovo priznanje** so se udeležili Mitja Kokot, Matej Polajžer in Aleksandra Hrzenjak.

Učenci Cirkulan in Zavrč pa so tekmovali tudi v znanju iz fizike. Šolsko tekmovanje za **bronasto Stefanovo priznanje** je bilo 15. marca na obeh šolah, tekmovalo pa je 22 učencev 7. in 8. razreda. Priznanja so osvojili: Aleksandra Hrzenjak in Danilo Kokot z OŠ Zavrč ter David Hameršak, Sandi Kolednik, Boštjan Žumbar, Janja Karo in Brigita Ferčec z OŠ Cirkulane. Področnega tekmovanja za srebrno priznanje v Mariboru sta se udeležila dva učenca: Aleksandra Kolednik in David Hameršak ter bila uspešna.

Mentorica mladim in uspešnim matematikom ter fizikom je bila **Danica Zelenik**, učiteljica matematike in fizike.

UČNO-VZGOJNI PROGRAM UČENCEV OD 1. DO 8. RAZREDA ZA VZORČNE IZOBRAŽEVALNE CENTRE

Urejali bodo šolski vrt

Pri delu na šolskem vrtu in okolici šole bodo sodelovali vsi učenci podružnične šole Zavrč.

»Naša edina skrb za urejanje šolskega vrta bo rasla z nami tako kot napredovanje v višje razrede. Tako bomo tudi sprejemali vedno več odgovornosti za lepo in urejeno okolico. Zato bomo vsi sodelovali po svojih zmogljivostih in znanju, ki ga bomo skozi leta pridobivali in bogatili.«

Učenci 1. razreda bodo sodelovanje pri delu na šolskem vrtu prilagajali svojemu znanju in sposobnostim. Učenci 2. razreda bodo v šolskem vrtu izvajali že konkretne naloge, ki bodo opazovalne in tudi delovne narave. Učenci 3. razreda se bodo veliko ukvarjali z vprašanjem, kako živeti bolj zeleno in zdravo. Učenci 4. razreda bodo usmerjali svoja opazovanja na ptice v domačem sadovnjaku, vrtu ali bližnji okolici.

Delo v višjih razredih bo potekalo v dveh smereh: delo razredne skupnosti in delo na predmetnem področju naravoslovja, ki zajema pridelovanje in proučevanje pridelane zelenjave. Največja pridobitev pri delu na šolskem vrtu je v petem razredu pri predmetu spoznavanje narave, kjer spoznavajo in se učijo o marsičem. Tukaj moramo omeniti še biologijo in gospodinjstvo v 6., 7. in 8. razredu, pa še kemijo v 7. in 8. razredu.

DR. MILA SAFTIČ - NAJ ZDRAVNICA 99

Cenjena in priljubljena zdravnica

Dr. Milo Saftič smo kot završko zdravnico predstavili že v naši prvi številki, le dober mesec pozneje smo izvedeli, da so jo v vseslovenski akciji MOJ ZDRAVNIK 99 izbrali za najbolj priljubljeno zdravnico.

To je bila že tretja akcija VIVE - revije za zdravo življenje, v kateri so sodelovali poslušalci mnogih radijskih postaj (tudi radia Ptuj) in bralci številnih lokalnih časopisov (tudi Tednika), in prav ti so odločili o zdravnici letošnjega leta, ki ji pacienti najbolj zaupajo in jo tudi najbolj spoštujejo. Sklepna prireditev je bila na predvečer svetovnega dneva zdravja v Cankarjevem domu v Ljubljani, kjer je imela dr. Saftičeva svoj svečani nagovor.

Slovenska zdravnica 99 dr. Mila Saftič je tako postala znana povsod po državi, že lansko leto pa je bila med desetimi najbolj cenjenimi zdravniki pri nas. V zdravstvenem domu v Zavrču in tudi v Cirkulanah je že nekaj let, tako da so jo ljudje že dodobra spoznali in si jo izbrali za osebno zdravnico. Vmes je doktorica Saftičeva postala še zasebnica, pri delu pa ji veliko pomaga tudi njen mož.

Postati zdravnica je bila že njena želja iz otroštva, saj je tudi njen oče zdravnik, zagotovo pa dr. Saftičeva ni

nikoli preveč razmišljala o tem, da bi postala slovenska zdravnica leta. Ljudje so jo s tem prav gotovo presenetili, kajti glasov in pohval zanjo se je na valovih Radia Ptuj slišalo izredno dosti, vse to pa ji je prineslo »častno« mesto med cenjenimi slovenskimi zdravniki. Kaj veliko se od takrat, ko je dr. Saftičeva prejela priznanje, ni spremenilo, tako pravi tudi sama, pred nekaj dnevi pa je povedala, da ji naslov ni prinesel nekih bistvenih sprememb, kajti delati mora še zmeraj.

»Bila sem prepričana, da bo poleti manj gneče v ordinaciji, pa sem se zmotila. Tudi če sem zdravnica leta, moram delati in se posvečati svojim pacientom. Morda mi je naziv le neka

notranja potrditev, vanj sem vlagala svojih 12 let službovanja v Halozah. Prejela sem veliko čestitk, mnogi so me na to spomnili in rekla bi le, da sem bila pravzaprav vsega zelo vesela. Morda mi bo še v najlepšem spominu ostala sklepna prireditev v Cankarjevem domu, ki je bila resnično nekaj posebnega in narejena v prazničnem vzdušju. Ko pa me že vprašate, kaj neki mi je prinesel ta naslov, bi rekla, da poleg vseh drugih nagrad dopust na Malorci, kamor z družino odhajamo v prihodnjih dneh - in tega se že zelo veselimo. Potem pa bo vse spet kot ponavadi.«

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO ZAVRČ

Humanost še živi med ljudmi

Do danes se je v kroniki Prostovoljnega gasilskega društva (PGD) Zavrč nabralo mnogo zapisov o dogodkih, ki društvo spremljajo vse od začetnih korakov, omenjajo se nekateri zgodovinski datumi in ne nazadnje so v kroniko zapisani vsi ljudje, ki so bili in so še z dušo in srcem predani gasilstvu.

Društvo je že praznovalo 50-letnico in nekaj drugih pomembnejših jubilejev, gasilci so zgradili gasilski dom in ga vmes tudi obnovili, prizadevali so si za sodobno tehniko in sodobna gasilska vozila, ves čas pa se strokovno usposabljali in nabirali uspehe. V članskih vrstah ima završko PGD danes 56 članov, od tega 20 pionirjev in 20 mladincev, ne smemo pa pozabiti še na članice in gasilske veterane. PGD Zavrč je kot edino gasilsko društvo v obmejni haloški občini bilo vključeno v GZ mestne občine Ptuj.

Društvo je že pred vpisom v register Gasilske zveze Slovenije (1941) delovalo skupaj s Gasilskim društvom Dubrava, kronika društva pa opisuje, da so se že septembra 1939 sestali v Turškem Vrhu v Feguševi zidnici takratni napredni mladi moške in naredili prve začetke pri ustanavljanju društva. To so bili: **Janez Feguš, Toplak, Kureš iz Zavrča, Franc Kokot iz Hrastovca, Franc Levanič iz Turškega Vrha, Andrej Štumberger iz Hrastovca, Jožef Gol iz Goričaka, Ferdo Pungrač iz Goričaka** in še nekateri. Najhujši udarec je društvu prizadejala druga svetovna vojna, ko je fašizem razgnal vse in tudi gasilsko društvo v letu 1941 zasnoval po svoje. Po letu 1945 se je s pomočjo domačinov društvo vendarle postavilo na svoje noge. Članstvo v njem se je povečalo do leta 1965, leto pozneje je nastopila finančna kriza, članov je bilo znova manj, društvo pa je le s težavo dokončalo gasilski dom in odprli so ga leta 1968. Potem so nastopili hudi časi za obstoj društva, ki se je sicer ohranilo in bilo leta 1975 na po-

Završki gasilski dom in avtomobili, s katerimi razpolaga društvo

budo OGZ Ptuj ponovno vključeno v redno gasilsko dejavnost. Pričeli so se kazati tudi uspehi, saj je bilo še istega leta nabavljeno rabljeno vozilo TAM 2000, črpalka Rosenbauer, Tomosova črpalka in druga gasilska oprema, ki je bila nujno potrebna za morebitne akcije na terenu in normalno delovanje društva. V kroniki je zapisano, da so završki gasilci 1976. leta razvili društveni prapor in si takrat zastavili pomembno nalogo, saj naj bi začeli usposabljanje operativne člane pod vodstvom predsednika **Ivana Kotolenka** in takratnega poveljnika **Milana Kotolenka** s pomočjo Industrijskega gasilskega društva Elektrokovina iz Maribora, ki je že takrat sodelovalo z završkim društvom.

Završki gasilci se bodo najverjetneje spomnili tudi julija 1980, ko so v uporabo predali nov orodni avtomobil TAM 75 in pionirjem Tomosovo črpalko. Ker pa je teren PGD Zavrč precej velik, razvejan in velikokrat težko dostopen, si je društvo zelo prizadevalo ustanoviti trojke po vaških zaselkih. Tako so leta 1980 ustanovili trojko v Korenjaku, dve leti pozneje v Goričaku in že naslednje leto v Hrastovcu. Trojke so bili namenjene predvsem za gašenje začetnih požarov in obstajajo še danes. Kot piše v kroniki tajnik **Milan Fostnarič**, društvo še zmeraj ni bilo zadovoljno z dosežki, člani so si močno

želeli še avtocisterno; sanje so se jim uresničile v letu 1985, ko je bila tako zelo zelena in dragocena avtocisterna predana tudi uporabo. Dragocena zato, ker so gasilci lahko v njej pripeljali vodo tudi do tistih občanov, ki so v najbolj sušnih obdobjih ostali brez vsake kaplje.

NAJVEČJA PRIDOBITEV JE TERENSKO VOZILLO MERCEDES

Z leti se je tudi v gasilstvu precej spremenilo, tehnika je naredila korak naprej in zato je bilo treba marsikje stara gasilska vozila zamenjati za nova, sodobnejša. **Poveljnik PGD Zavrč Branko Skok** pove, da ima imajo ta trenutek v društvu dva avtomobila: Tamovo cisterno in starejše vozilo TAM 75, ki je dopolnilo že 21 let, letos pa ga želijo zamenjati z novim - Mercedesovim Sprinterjem 4x4. Vozilo že imajo v društvenih prostorih, vendar še čaka za nadgradnjo, tako da bo potem resnično služilo svojemu namenu.

»Za terensko vozilo smo se odločili zaradi hribovitega in precej težavnega območja po Halozah, saj smo imeli velikokrat težave pri dostopu do požara in smo morali največkrat izpostaviti tudi svoje življenje. Naše društvo to vozilo nujno potrebuje, s tem soglašajo tudi na občini in župan **Miran Vuk** nam je pri nabavi vozila veliko pomagal. Skupaj z njim smo dosegli, da nam

bo finančno pomagal še štab RS za zaščito in reševanje. Vozilo nas je stalo 5,6 milijona tolarjev, k temu pa moramo prišteti še vsaj 2 milijona, ki ju potrebujemo za nadgradnjo. Naš veliki cilj je, da bi akcijo izpeljali do letošnjega občinskega praznika v septembru, ko tudi gasilci načrtujemo veliko slavnost; najverjetneje bomo takrat pripravili še meddruštveno gasilsko tekmovanje. Omenil bi še, da je gasilski dom prav tako potreben obnove - vsaj na zunaj, kajti v notranjosti smo v zadnjih letih naredili izredno dosti. Ker pa smo eno redkih gasilskih društev, ki leži tik ob meji s Hrvaško, moram povedati, da težav zaradi tega ni bilo veliko, od takrat, ko je bil podpisan sporazum o medsebojnem sodelovanju ob intervencijah, ko gasilci lahko prestopimo mejo, pa je vsa stvar dobro urejena. Naše sodelovanje s soslednjim DVD Dubrava - Lovrenčan je izredno dobro, pri tem si oboji prizadevamo, dobro pa sodelujemo tudi z našo občino in GZ mestne občine Ptuj, katere člani smo šele nekaj let.«

LANI OSEM, LETOS ŠE NOBENEGA POŽARA

Vsako leto završko gasilsko društvo pridobi vsaj enega novega člana, srednja generacija v članstvu pa je tista, ki vodi društvo in skrbi za napredek.

OBVESTILO

Ministrstvo za promet in zveze RS - kabinet ministra nas je zaprosil, da v našem časopisu DOBER DEN obvestimo občane, da so uvedli odprti telefon, brezplačno telefonsko linijo, ki je namenjena prav vam in vašim vprašanjem, ki se tičejo dela ministrstva za promet in zveze. Številka **080-20-20** je brezplačna za kličočega in tako dejansko dostopna prav vsakomur.

S tem se ministrstvo za promet in zveze želi približati občanom s skoraj neposrednim dostopom informacij. Telefonska linija **080-20-20** je odprta dvakrat tedensko, in sicer ob torkih od 10. do 12. ure in ob sredo od 15. do 17. ure.

Ministrstvo za promet in zveze se veseli sodelovanja z vami.

Vodilni moške gasilskega društva v delovni opremljeni in ob vsakem trenutku pripravljeni na glas sirene

Društvo vodijo predsednik Jože Gregurec, poveljnik Branko Skok, podpredsednik Anton Hrženjak, podpoveljnik Ivan Korpar, tajnik Milan Fostnarič in blagajnik Blaž Gavez. To je vodstvena skupina, ki uspešno vodi društvo od leta 1986.

V društvu je 34 operativnih članov, 9 članic, sestava pa je takale: višji gasilski častnik, 6 gasilskih častnikov, 12 nižjih gasilskih častnikov, 17 izprašanih gasilcev in 9 pripravnic, pa še desetina pionirjev in mladincev, ki so na zadnjih tekmovanjih dosegli zadovoljive rezultate. Na srečo imajo letos pri požarih

zatišje, sicer pa so lani na pomoč pohiteli kar osemkrat, najtežje in najhuje pa je bilo v Turškem Vrhu, do koder so se s tehniko izredno težko prebili, k sreči pa, pravi **poveljnik Skok**, se je vse dobro končalo. V društvu so trenutno zadovoljni z uresničevanjem zadanih nalog in ciljev, če pa bodo imeli še več denarja, potem bodo lahko izpeljali še kakšno delovno akcijo, kajti prizadevnih in pridnih gasilcev jim ne manjka.

Lansko leto je PGD Zavrč prejelo tudi posebno občinsko priznanje za aktivno sodelovanje na področju varstva pred požari, za kar jim seveda iskreno čestitamo.

TM

Trgovina Haložanka poslej prenovljena in moderna

Trgovina Haložanka (spodnje in zgornje) v Goričaku domačinom ni treba posebej predstavljati, kajti že deset let imata Ivan in Zinka Ogrizek trgovsko dejavnost v domačem kraju. Ime se je v Haložah prijelo, izbrali so ga pač zato, ker se okolju najbolj poda. Preprosto ime za trgovino, ki pove še dosti več, če vanjo vstopite in si na bogato založenih policah kaj izberete.

Po nekaj uspešnih letih trgovske dejavnosti, ki je prerasla v uspešno družinsko podjetje družine Ogrizek, se marsikaj spreminja. Spodnjo samopostrežno trgovino so namreč pred časom posodobili in razširili, saj so uspeli odkupiti prodajni zadružni prostor. Kupcem v samopostrežni trgovini Haložanka poslej ponujajo 100 m² prodajnih površin, bogato so založili prodajne police in v trgovini želijo prisluhniti želji vsakega kupca. Zgornja trgovina ostaja taka, kot jo kupci najbolj poznajo; z raznovrstno ponudbo - od bele tehnike do tekstila.

Ogrizkovi imajo v obeh prodajalnah zaposlenih že deset ljudi, želijo iti v korak s časom in ljudem v občini Zavrč ter ob meji ponuditi kar največ, prisluhniti pa seveda tudi njihovim željam.

Želimo jim še veliko zadovoljnih kupcev v trgovinah Haložanka.

LD ZAVRČ SODELOVALA V VSESLOVENSKI ČISTILNI AKCIJI

Naravi ukradli precej smeti

V aprilu so se v vseslovensko čistilno akcijo Lovski zveze Slovenije, ki je bila pobudnica in pokroviteljica čiščenja, vključili tudi člani LD Zavrč. Očistili so številne gozdne in poljske površine na območju občine, akcijo pa uspešno izvedli tudi ob pomoči OŠ, PGD Zavrč in nekaterih domačinov.

Naravi krademo smeti je bil naslov doslej največje čistilne akcije Lovski zveze Slovenije, vanjo pa so se vključile domala vse lovske družine na Slovenskem. Po podatkih Zveze lovske družin Ptuj - Ormož, je v akciji na njenem območju sodelovalo blizu 2000 udeležencev, od tega dobra polovica članov lovske družine. Sicer pa je akcija v vseh pogledih zelo uspela. V Zavrču zapletov pri čiščenju niso imeli, imeli pa so zato veliko dela, saj so ponekod naleteli na velike količine kosovnih odpadkov in drugih večjih smeti, vse to pa so morali prepeljati na zbirna mesta. Kot je povedal predstavnik LD Zavrč **Anton Petrovič**, so na dan akcije čistili tudi divja odlagališča v Drenovcu - v gozdu Žgajner, spodnji otok pod gostilno Pongrac in začetek Šoljaka, nekaj divjih odlagališč pa je ostalo nedotaknjenih in za mnoga

V bližini lovskega doma v Hrastovcu je še zmeraj veliko smetišče

sploh še ne vedo. Nabrli so nekaj tisoč kilogramov smeti, 50 velikih in vsaj 60 majhnih vreč, med kosovnimi odpadki pa so prevladovali štedilniki, hladilniki, kopalne kadi, pralni stroji, bojlerji, avtomobilske školjke, razni kovinski odpadki in še mnogi drugi. Za nekatere nabrane smeti je sicer že poskrbelo Čisto mesto Ptuj, velik kup pretežno kosovnih odpadkov pa še čaka na odvoz v prihodnjih dneh.

Na občnem zboru Zveze lovske družin Ptuj - Ormož so pred kratkim pozitivno ocenili akcijo, ob tem pa pohvalil uspešno vključevanje članov

društev, šole in posamezne krajane. Med sklepi pa so med drugim zapisali, da lokalnim skupnostim in županom priporočajo, da se aktivno vključijo v dolgoročno reševanje problemov deponij odpadkov. Določijo naj vsaj eno lokacijo, kamor bodo krajani lahko legalno odlagali smeti in odpadke, saj bo s tem v veliki meri razrešeno divje odlaganje. Ob izvajanju akcije so namreč lovske družine evidentirale več kot 500 školjk osebnih avtomobilov, ki so jih ljudje brez odgovornosti in sramu odložili v lovišča.

TM

DRUŠTVO UPOKOJENCEV ZAVRČ

Bolne in ostarele obiščejo na domu

Vse od leta 1962 so bili završki upokojenci združeni v Društvo upokojencev Gorišnica, trinajst let pozneje (1975) pa so v Zavrču ustanovili samostojno društvo.

Na širšem ptujskem območju je to edino upokojensko društvo, ki združuje člane dveh sosednjih držav, pove predsednik DU Zavrč Franc Vaupotič, kajti od vsega začetka so temu priredili tudi statut in sodelovanje med slovenskimi in hrvaškimi upokojenci na Završkem je izredno dobro.

Lansko leto so v društvu razvili svoj prapor, ki sedaj krasi prenovljeno društveno dvorano, v sodelovanju z domačimi gasilci pa v uredili tudi sistem centralne kurjave, zato pa jim za kakšna druga dela ni ostalo sredstev. V društvenih prostorih se završki upokojenci - teh je po zadnjih podatkih 271, od tega s hrvaške strani 106 - srečajo le nekajkrat na leto, najštevilnejši pa so ob občnem zboru, ko pregledajo delo in aktivnost. V društvu ne deluje kaka posebna kulturna ali druga sekcija, kajti završke upokojenke so članice ljudskih pevk, nekaj moških pa od

spomladi prepeva v završkem oktetu KUD Maksa Furjana. **Poleg predsednika Franca Vaupotiča društvo vodi še podpredsednik Anton Furjan, tajnik je Slavko Kokot, blagajnik pa Stjepan Gomzi.**

»Včasih smo prirejali več družabnih srečanj na leto, tudi veselice, danes pa je to vse skupaj že pozabljeno. Čas je prinesel svoje in le občni zbor je priložnost, ko se završki upokojenci dobimo skupaj, poklepamo in rečemo kako dobro besedo za prihodnost. V društvu, bi rekel, smo kar aktivni, skrbimo za sprotne akcije in se udeležujemo

regijskih in vseslovenskega srečanja upokojencev, ki je bilo pred časom v Dolenjskih Toplicah. Pripravljamo tudi nakupovalne izlete na Madžarsko in vsaj enkrat na leto se odpravimo na izlet v kak slovenski kraj. To je še najceneje, kajti naši ljudje imajo skromne pokojnine in si ne morejo privoščiti razkošja, smo pa tudi tako zadovoljni in veseli. Z upokojenci iz sosednjih obmejnih hrvaških naselij zelo dobro sodelujemo že skoraj tri desetletja, kajti sami nimajo društva, zato so pri nas še aktivnejši. Ne pozabljamo pa na naše bolne in ostarele člane, ki ne morejo od doma in so priklenjeni na postelje, takih imamo vsaj 30 po vseh občini in vsaj enkrat na leto jih obiščemo na domu, ponavadi pa ob večjih praznikih. Takrat jih razveselimo tudi s skromnim darilom, ki je le manjša pozornost, poklepetamo z njimi, to jim zelo dosti pomeni. Na žalost se vse ustavi pri denarju, tudi v našem društvu je tako, kajti posebej denarja za take humane akcije nimamo, zato se moramo obrniti na občino in prositi za pomoč. Do sedaj smo zmeraj kaj dobili, pa upajmo, da tudi v bodoče ne bo drugače, kajti brez denarja in samo s članarino bo društvo obubožano.

Predsednik DU Zavrch Franc Vauptič

Letos večjih delovnih načrtov nimamo, čeprav nam ostaja še zgornji društveni prostor, ki bi ga lahko komu ponudili v najem, poleg rednega dela pa se bomo spomnili tudi ostarelih in jih obiskali, pravi predsednik **Vaupotič**.

V jeseni življenja si završki upokojenci želijo le trdnega zdravja, veselih dni in veliko uric druženja, ki jim daje moči in volje do življenja. Če bi bile še pokojnine vsaj malo večje, potem bi bili mnogo bolj zadovoljni, med haloškimi griči pa se znajdejo vsak po svoje - društvo jim tukaj lahko bolj malo pomaga.

TM

VAŠKA KRONIKA

Minilo je prvo polletje zadnjega leta v drugem tisočletju. Čas, ta naša usoda, mineva zelo hitro in v tem obdobju se je na našem območju marsikaj pripetilo. Da ne bi vsega nekam hitro pozabili, se bomo spomnili na nekatere trenutke iz življenj v Zavrchu in iz naših vinorodnih vrhov oziroma naselij.

Najprej se bomo spomnili vseh tistih, ki so zapustili naše najdražje in naš kraj od 1. januarja do 30. junija 1999. V tem času so umrli:

-Franc KOKOT iz Turškega Vrha 32,

rojen 15. 8. 1944, umrl dne 15. 1. 1999

-Franc MAJCENOVIC iz Korenjaka 28,

rojen 18. 12. 1956, umrl dne 17. 1. 1999

-Anton IVANČIČ iz Turškega Vrha 97,

rojen 15. 7. 1927, umrl 31. 1. 1999

-Julijana MOŽINA iz Gorenjskega Vrha 20,

rojena 21. 12. 1906, umrla 7. 2. 1999

-Marija RIBIČ iz Hrastovca 6,

rojena 23. 6. 1913, umrla 11. 2. 1999

-Marija TURŠČAK iz Drenovca 9,

rojena 5. 3. 1908, umrla 30. 5. 1999

-Anton HRŽENJAK iz Goričaka 39,

rojen 14. 4. 1945, umrl 11. 6. 1999

Ob tej priložnosti se bomo posebej spomnili najstarejše matere, ki smo jo že omenili v našem prvem časopisu.

Slovo od najstarejše matere v občini Zavrch

Marija TURŠČAK se je rodila pred 92 leti, 5. marca 1908 v Turškem Vrhu. S 14 leti se je preselila kot deklica v sosednjo vas Drenovec. V tej vasi se je tudi poročila in v spletu sreče in družinske ljubezni rodila enajst otrok. Živela je kot viničarka in življenje ji ni bilo najlažje. Mnogokrat je imela žuljave dlani, telo ji je bilo velikokrat izmučeno pod težkimi bremenami, toda zmerno življenje, družinska sreča in ljubezen do domačega kraja, v katerem je ob njej odraščalo enajst otrok in potem

še sedemindvajset vnukov, devetinštirideset pravnukov in štirje prapravnuki, ji je dajalo prav gotovo moč in luč veselja do življenja.

Jesen svojega življenja je živela s svojo že ovdovelo hčerko Nado v prijetni in toplo urejeni družinski hiši v Drenovcu 9 in seveda s svojimi vnuki Miranom, Rajkom in Boštjanom. Veliko veselja v življenju ji je dajal najmlajši pri hiši, pravnuk Denis, ki jo je klical babica Mici. Mici Marije Turščak pa ni več, saj se je od nas za večno poslovila v zgodnjih jutranjih urah 30. maja 1999.

Umrla je torej naša najstarejša mati v občini Zavrch. Za sabo je pustila svojo bit, svoje otroke, svoje vnuke, pravnuke in prapravnike, ogromno vrednoto, izhajajočo iz srečne družinske skupnosti in ljubezni. Skromna haloška hišica in velikokrat tudi različne težave niso zavrle rojstev otrok materi, ki je z veseljem živela in v skromnosti vzgajala svoje otroke in v tem veselju in sreči tudi izgorela pri svojih 92 letih. Hvala, draga mati. Kot takšna boste ostali v lepem spominu pri svojih najbližjih v Drenovcu, pri vseh drugih najdražjih in tudi pri nas, ki smo vas spoštovali in cenili kot skromno, dobro in pošteno mater iz Drenovca.

Vsem najbližjim, ki ste izgubili najdražje, izrekamo v imenu uredniškega odbora iskreno sožalje.

Rojstva

V tem času so bili tudi veseli dogodki, saj se je rodil mali **Blaž LORBEK**, rojen 23. 2. 1999 v Ptuj, sin Jožefa LORBEKA in Majde PUNGRAČIČ iz Turškega Vrha 52.

5. 3. 1999 pa se je v Ptuj rodila **Monika LAZAR**, hči Željka LAZARJA in Mateje GOLUBIČ iz Hrastovca 45.

V imenu uredništva iskrene čestitke.

Poroke

Sklenjenih je bilo tudi pet zakonskih zvez. Poročili so se:

-Jožef PUNGRAČIČ in Darinka MAJCENVIČ, Turški vrh 54a

-Miran POHOREC in Ivanka FRKAČ, Hrastovec 80

-Miran SKOK, Šeronova 1, Ptuj in Olga PETROVIČ, Hrastovec 73

-Slavko POTOČNIK in Andrejka HRNČIČ, Hrastovec 48

-Jožef LORBEK in Majda PUNGRAČIČ, Turški vrh 52

Nastale so torej nove družinske skupnosti - ene največjih vrednot naše družbe, vrednota, ki je ovita v vse lepote življenja in hkrati namenjena premagovanju različnih težav. Premagovanje težav pa je največja odlika vsake družbe, posebej pa še družinske skupnosti.

Vsem poročenim parom želimo, da bi živeli srečno, da bi nastale srečne in ponosne družinske skupnosti, da bi iz Vaše zakonske zveze zrasla močna in trdna ter zdrava družinska skupnost, prežeta z ljubeznijo in srečo v našem lepem završkem kraju, pa naj bo to v kateri koli dolini ali hribčku občine Zavrč.

Poleg že veliko izrečenih lepih želja in čestitk nam, dragi novoporočeni pari, dovolite, da se k temu pridruži tudi naš uredniški odbor.

Peter VESENJAK

Jožef Pungračič in Darinka Majcenovič. Poroka 6.2.1999 v Zavrču.

Miran Skok in Olga Petrovič. Poroka 29.5.1999 na Borlu.

Jožef Lorbek in Majda Pungračič. Poroka 5.6.1999 v Zavrču.

*Prihodnost
oblikujete sami.*

Z rentnim varčevanjem

je vaša prihodnost lahko prijetna in bogata. V naši banki vam ponujamo **rentna varčevanja** za dobo od treh do trideset let, obročno ali z enkratnim pologom, v tolarjih ali v tujih valutah. Tudi izplačilo privarčevanega denarja je lahko obročno (povečate si pokojnino) ali v enkratnem znesku. **Možnosti je veliko:** oglasite se pri nas, skupaj bomo našli takšno obliko rentnega varčevanja, ki vam bo najbolj ustrezala. <http://www.nkbm.si>

 Nova KBM d.d.
Vaš denar. Vaša banka.

NOVE PRILOŽNOSTNE POŠTNE
ZNAMKE

125 let Svetovne poštne zveze

Pošta Slovenije se kot sestavni del Svetovne poštne zveze vključuje v mednarodno izmenjavo v skladu z načeli in pravili, ki veljajo za mednarodne poštne storitve. Vsebinska izdanih znamk ob 125-letnici potrjuje, da kljub tehnološkemu napredku poslanstvo pošte ostaja in se nadaljuje v viziji modernega in učinkovitega poštnega podsistema svetovnega poštnega sistema. Aktivnosti Svetovne poštne zveze so danes usmerjene v povečanje razvoja pošte. Znamki ob 125-letnici Svetovne poštne zveze z nazivno vrednostjo 30 in 90 tolarjev, ki predstavljata pismo-nošo preteklosti in sedanjosti, je oblikoval Bronislav Fajon.

21. maja letos je Pošta Slovenije dala uradno v uporabo še štiri znamke z motivi konj in znamko, s katero bo obeleženo Svetovno prvenstvo reševalnih psov - IRO 99. Znamke, ki prikazujejo štiri različne pasme konj, in sicer slovenskega hladnokrvnega konja, ljutomerskega kasača, slovenskega toplokrvnega konja in lipicanca, je oblikoval Matjaž Učakar. Znamko za 80 tolarjev, ki prikazuje največje borce s časom, ko gre za življenje ljudi, torej vodnike in njihove reševalne pse, pa je oblikoval Janez Plestenjak.

Že 16. septembra letos bo Pošta Slovenije izdala sklop novih priložnostnih znamk.

TM

Zinka & Ivan OGRIZEK s.p. Samopostrežba "HALOŽANKA"

**2283 ZAVRČ, GORIČAK 4, tel.: (062) 761-038,
GSM 041-709-254, doma (062) 761-545**

DOBRODOŠLI V NAŠIH PRENOVLJENIH PROSTORIH.